

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 52. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm3334/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dg Muse's Navne de Døtre fik
Som gold mig fødte fru Grammatik,
De konstfæggjeste selv Barbari,
Gist mest af hoed der er Intet i!

Ku er jeg gammel med tisgraat Haar,
Har faaet over to tusind Aar,
Dg dolet meget her i min Hut
Af Saracen og af Mameluk,
Men blev dog ret, da jeg tog i Favn
Med Bonaparte det største Navn,
Som over Hav eller Dst kom hid,
Fra Alexander den Stores Tid!
Min Mehem-Ali, fiendt Tyrk af Byrd,
Paa Lytts-Pesten dog holder Styrt,
Er Macedoner dog og af Kana,
Dg muddrer op i min gamle Havn,
Saa atter fra mig der spørges Ryt,
Dg Verden falder mig Recypyt!
Som gamle Kludde med Skald og Smeld,
Jeg faaer at noies med Sin af Held!

P o l y b.

I Arabien jeg saae,
Mellem Hyrde-Flotter mange,
Verdens Lyd bag Ehyer graa,
Hyrde saure Bugge-Sange
Om det gamle Grækenland,
Guders Lyst og Musers Hynde,

Om det's Roes paa Hjerq og Strand,
Spartas Kraft, Athenens Ynde,
Hyrde-Livet frit i Mag,
Som sig for Arcader egned,
Dg om Mantineas Slag,
Hvor Epaminondas segned!
Ei dog meer, sem deilig melbt,
Blomstred for mig Hellas-Haven,
Aften af den sidste Helt
Selv sem Dreng jeg bar til Graven!
Hoed jeg stort paa Jorden saae,
Stigende til Gærens Linde,
Det var Rom i Hjortel graa,
Grækers strange Hersterinde!
Selv i Romersk Fangenskab
Sed jeg under Driens Binger,
Giatted dog, at Magt dem gav
Kun en stærk usynlig Fingert!
Kun habtrebsindstyre Kar
Der serleb fra Jansa-Slaget,
Hvor først Dod for Banefaar
Rom fik under Skoldetaget,
Da var hele Verden alt
Blevet til et Romers-Rige!
Selv jeg saae, Carthago faldt,
Saa det aldrig meer kan stige;
Macedonien er vundet,
Grækenland er underlagt;
Syrien er sankbundet,
Dg Egypten under Magt!

Nu er alle Dages Aften,
Verden ligger i en Døs,
Løst er Modet, slap er Krafsten,
Lugten kun er mageløs!

Hvad dog end paa gamle Dage
Trefter mig, som Spaadoms-Sang,
Er, at naar jeg seer tilbage
Over Tidens Velge-Gang,
Noget seer jeg, som, begravet,
Altså dog staar op paaany,
Lig Apollon, som fra Havet
Stiger morgensød i Sky:
Det er Sandhed, klar og ægte,
Meer end Møld og meer end Vist,
Meer end Alt kan Sandhed magte,
Ihi den seirer dog tilsidst!
Trost dig, Hells, ved den Tante,
Vinter hvib har Foraar grønt!
I din Favn end Hjerter banke
For hvad sandelig er stont!

N o m.

Dage gif det meer end een,
Mens jeg tom paa Hode,
Mange seer, den Sag er reen,
Mine Mure stode;
Femogtyve Hundrebaar
Er for mig kun som igaar,
Byen hvibedaget!

